

ZSOFINYE CZ MIHÁLY

1906. február 20. Kispest, Pest – Pilis – Solt – Kiskun vármegye –
1986. április 30. Budapest

MTI/MTVA Fotóarchívum/Mező Szabolcs

FŐBB TISZTSÉGEI

Nehézipari miniszter	1949. június 11.-1950. december 16.
Az MDP KV tagja	1950. május 31.-1956. október 31.
Az MDP PB póttagja	1950. május 31.-1951. március 2.
Kohó- és gépipari miniszter	1950. december 16.-1952. január 5.
Az MDP PB tagja	1951. március 2.-1954. május 31.
Középgépipari miniszter	1952. január 5.-1953. július 2.
A Kohászati Minisztérium megbízott vezetője	1952. december 6.-1953. július 4.
Kohó- és gépipari miniszter	1953. július 4.-1954. október 9.

PÁLYÁJA

Apja, Zsófinyecz Mihály napszámos, anyja, Majercsák Rózsa háztartásbeli volt. A családban nyolc gyerek született, közülük ő volt a legidősebb.

A hat elemi után 1922-ig alkalmi munkákból élt, majd három hónapig kazánkovács-tanuló volt. 1923-ban a kispesti Hofherr-gyárban (Hofherr-Schrantz-Clayton-Shuttleworth Gépgyári Művek, HSCS) lett vasöntőtanonc, segédlevelét 1925-ben kapta kézhez. 1923-ban kapcsolódott be a Vas- és Fémmunkások Központi Szövetsége ifjúsági szervezetének tevékenységébe. Munkahelyéről 1925-ben elbocsátották, ekkor a Siemens Gépgyárban tudott elhelyezkedni, ahol 1926-ban szakszervezeti bizalmi-nak választották. 1927-1929-ben kisebb üzemekben dolgozott, majd 1934-ben ismét a Hofherr-gyárban kapott munkát, az üzem öntödéjében alkalmazták. 1935-ben műhely-bizalmivá, 1938-ban az acélöntöde főbizalmijává választották, tagja lett a vasasszak-szervezet szervezőbizottságának. 1934-ben belépett a Magyarországi Szociáldemok-rata Pártba. Az ország 1944. március 19-i német megszállása után bujkálni kényszerült. 1945-ben átigazolt a Magyar Kommunista Pártba, s a Hoffherr-gyárban megválasz-tották az üzemi bizottság elnökévé. A 100 főnél kevesebb alkalmazottat foglalkozta-tó üzemek államosításakor, 1948. márciusban munkásigazgatóvá nevezték ki, később vállalatvezetői, majd vezérigazgatói beosztásba került. 1949. júniustól 1954. októberig a különböző nevet viselő gépipari (és hadiipari) minisztériumokat vezette, 1949-1952 között egyúttal a Népgazdasági Tanács tagja is volt. Műszaki ismereteit a kétéves Gaz-

dasági és Műszaki Akadémián, az úgynevezett Vörös Akadémián szerezte. 1949. májusban és 1953. májusban is országgyűlési képviselővé választották.

1950. május 31-én bekerült a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége soraiba és póttagként a Politikai Bizottságba. 1951. márciustól 1954. májusig a PB rendes tagja volt. A politikai vezetés élvonalából való kiesése után 1954. októbertől miniszterhelyettesi rangban a csepeli Rákosi Mátyás Vas- és Fémművek vezérigazgatójaként dolgozott.

1956. novemberben belépett a Magyar Szocialista Munkáspártba, s tevékeny szerepet játszott a csepeli munkástanács felszámolásában. 1957. márciusban kohó- és gépipari miniszterhelyettségé neveztek ki, beosztásból 1962. februárban saját kérésére nyugdíjazták. 1957–1975 között a Vas-, Fém- és Villamosenergia-ipari Dolgozók Szövetsége Központi Vezetősége tagja volt.

FORRÁS

Zsofinyecz Mihály visszaemlékezése a Magyar Nemzeti Múzeum Iratgyűjteményében, 1986.

IRODALOM

Zsofinyecz Mihály, 1906–1986. *Népszabadság*, 1986. május 1.

Segédkönyv a Politikai Bizottság tanulmányozásához. Szerkesztette Nyírő András. Interart Stúdió, Budapest, 1989. 321

Bölgöny József-Hubai László: *Magyarország kormányai, 1848–2004*. Ötödik, bővített és javított kiadás. Akadémiai Kiadó, Budapest, 2004. 478–479.